

A sztrájktró bányák ellen most új harcot indított a szövetkezeti, erkölcsileg is megerősített, nagy önszervezet, hogy összefogva a bányászok között, kiknek a bérkövetelésére jár az összeg.

Becsületsértésért pénzbüntetésre ítélték a képviselőtestületet.

[illegible]

terjedő prokuratív működés, az állam nemcsak a közterületi rendszert, hanem személtárolást is végez, ahol helyettes improvizatív és nem hivatalos roszkasztoj destruktív elemek.

lyek megbüntetését.

Kifejezetten hangsúlyozzuk, hogy a közvélemény, hogy a kormány mindenkit meg

5

„Ez az a szar, amit a kormány csinál, hogy a közvéleményt meg

[illegible]

ST 22nd ST.
STAN.
SECOND AVE
ST.

[illegible]

NI A SZABADBA, ahol még egészséges munka melletti meg vannak a természetes ÉLETÖRÖMÖK.

[illegible]

Iljen otthonok megalapítására nyújt most alkalmat a GREATER FLORIDA DEVELOPERS, INC.
banded syndikat társaság

ÉSZAKNYUGAT-FLORIDÁBA, WASHINGTON COUNTRYBAN
A "WASHINGTON FARMKÖR" ÉS "WASHINGTON AKERKESEN"

Floridának ez a legmagasabb fensíkja, ahol évről-évre tiszta tölgyes földjein meglehetősen elterjedtek, éghajlata pedig magas fekvésű földre valószínűleg jelleget bír, halad, tiszta, ásványi tával és forrászóna pedig a természet, egyik legzsebb alkotásának a szellemének.

A természetnek a gyönyörű fensíkja, földjeinek csodálatos összessége, a vidéket szinte

A fűszereket beletették. Minket szorított magának egy "OTTHON" a fennelben, ahonnan csak egy kis csuporlomb és akaratát vett. Mert fűszereket (csenek), a déli, mélyrejtett és az északi gyümölcsök között egyet megfigyeltünk mint a csomókban, sziklatájakban, szőlőszőlőkben; tehát itt a gazdálkodó megtalálta, és egy IGAZ OTTHON megteremtődött szőlőkben. A piac pedig biztosra vett, mert a fűszereket bevettük a termést elcsodálni nem és a termést a társaság saját maga veszi át a mindeközötti piaci áron, így a gazdálkodók nem kell a piac után futkosniuk termelésük értékesítéséig. Tehát itt minden összekapcsolódott.

A fűszereket egyelőre még elcsodálni: akérik 125 dollár.

A magyarság kedvéért magyar osztályt szerveztünk, magyar tisztviselőket tartunk, magyar gazdasági borsajítottunk a magyar földművelők rendelkezésére, sőt most épül egy 15 szobás magyar CLUBHÁZ, ahol magyar lesz a háztartás és magyar lesz a kiscsalád. Aki tehát a

GREATER FLORIDA DEVELOPERS, INC. társaságnak a

“WASHINGTON FARMJAIBÓL” ÉS “WASHINGTON AKERJEIBÓL”
venni akar, avagy vidékünkkel megítogatni akarja, az írjon magyarul a következő címre:
GREATER FLORIDA DEVELOPERS INC

HUNGARIAN DEPT. BOX 47, TALLAHASSEE, FLA.
A címzők világotan kitéendő a "HUNGARIAN DEPT." mert más osztályunk is van. Ha valaki

JÓSAGBAN, SZÉPSÉGBEN, TERMŐKÉPESSÉGBEN ÉS ÉGHAJLATILAG

Floridának bármely más állomását, Kaphatának Floridában nyugati oldalon, Moore, Texas, a legnagyobb kávé feldolgozó üzemeként, de a Washington Farmek és a Washington Alkotmányok pártjára szavaztak, és a föltalálást. Utaznak be egész Floridát; utaznak meg a szőlőre, a mi földjeiket, a mi nem tételek a földön. Automobilek jöttek lejárni utazásukat az utazás felől; utaznak jöttek lejárni a nemzetiségük, akik pedig "HUMOROUS" utazásukat. Az utazás jöttek lejárni a nemzetiségük, akik pedig "HUMOROUS" utazásukat.

Minden levélre és kérdésre szívesen válaszolunk.
Tallahasban Florida Hivatala, aki ide eljött, az új minden információkat Beszerezhett Földünk felől.
Tisztelettel
a Greater Florida Developers, Inc. társaság nevében:

SÁNDOR PÉTER
a magyar családi vesztője.

W. E. FRENCH
General Manager.

NÁLUNK
AZ ŐN ANYANYELVÉN
BESZÉLNEK.

Ötvenévi óta magán vállalkozó a
Mellen National Bankban, mintha
csak hazájában lenne, mert a mi
alkalmazottainak között olyanok
vannak, akik tomerik hazáját és be-
szelik az ő anyanyelvét.
Főnökömnek elintézkedni min-

A világ minden pontjával összeköttetésben állunk és így az egész Nyugat a legjobban megszervezett blokkal áll szembe és gyorsan el lehet érni.

Béltől nézünk a legnagyobb hiszékenységgel van, amit vagyunk elvárásunk és a jövőnkünk a pénz-
nyak elvárásának hiányát.
Ezért a felhívásunkat nemcsak a
a megbeszélésről valóban az a pénz-
nyak hiányát.

MELLON
NATIONAL BANK
PITTSBURGH, PA.

Foreign Exchange and Banking
OLIVER AVENUE
and
SMITHFIELD STREET.

Elégtételt kíván a község

Határozat.

1932. K. G. 1038.

Hont, 1923 május 25.
A közgyűlés a legnagyobbfo-
u megbotránkorással és meg-

gybenéssel veszi tudomásul az
ősterjesztett sérelmeket, ezért
gyhangu határozatként ki-
mondja a közgyűlés, hogy a

...mőrség részéről a községi bi-
...t saját személyében ért dur-
...a, brutális sérelmeket Hont
...rség közönsége mindenben

agává teszi a tisztelettel ké-
lmezi a képviselőtestület az
letékes hatóságoknál:

MI LESZ ÖNNEL,

HA MEGÖREGSZIK?

életbiztosítást, melyet

MÉG ÉLETÉBEN

KIFIZETNEK.

MAGYAR KÖTVÉNYT KAP, melyből
Őn pontosan tudja, hogy milyen birtosi-

Bővebb felvilágosításért írjon a következő címre:

NATIONAL INSURANCE AGENCY

HIMLerville, Kentucky.

A Provident Life and Accident Insurance
Co. vezérigynöksége.

SECOND NATIONAL BANK

SECOND NATIONAL BANK
Brownsville, Pennsylvania

Ne küldje postán idegen helyre.
Ne menjen ki, gyűnse bankba, hanem jöjjen hozzánk, a vidék
egyik legaradósabb bankjához.
NE TEGYEN UTÁN 4 SZÁZALÉK KAMATOT FIZETÜNK és csak
sok esetben pótolni valománia kifizeti fiktívul vissza.
Hozza, kifizetésre kötelezettől kifizetésre.

SECOND NATIONAL BANK
L. B. BULGER, Cashier. EARL HUSTON, President.
Brownsville, Pennsylvania

MAGYAR BANYÁSELEK MÉSÉI

Hotel Red Star

Irtas: FÜLÖP ILONA

(Folytatás)

As olasz asszony házába bement egy ember.
— Csak pénztünk lenne, hogy hazamegyünk — gondolta és akkor látta, hogy a szomszédok meglátják benne, most kettő.

Pigri néki az ablakot. Eddig csak egy üveg volt az ablakon, hogy a levegőt nézze. Most a napot kezdve figyelt az olasz asszonyra.

Mindig sokan jártak oda. Az olasz asszony birtokán nem unatkozott. Az ember mondta meg az ak. Lassan mondta, suttogva, nehogy meghallja valaki:

— te csak itt pánikál árnak. Nahát, hogy ilyen népek mellé kerülünk.
— Hát, nem szép dolog ez — mondta az asszony la.

Az ember dolgozni volt, amikor egyszer csak bejött az olasz asszony. Ágnes meglejt. Jaj Istenem, csak nem kezd vele veszekedni, hiszen nem vételek neki semmit. Ha is dandó hangosan már régen, tykusi és csalta át tojoi, mit akarhat az.

Hagyaték kért az olasz asszony kölcsönbe. Adott Ágnes, szívesen, örömet, hogyne adott volna. Ilyen emberek, akik föl, szívesen tesznek magukból.

— Anyon gud drink — mondta és hunyorgatott a szemével.
Ágnes nem értette.

— It anyen, drink wiski, á gud — mondta újra az olasz asszony és dörbörölte a gyorsan tért, forgatta a szemét, mutatva, hogy milyen jó az agyának a wiski.

Ágnes most már értette, de nem merte érteni.
— Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

— No, mi nó lájk wiski.
— No? — csúdlított az olasz asszony.
— Wiski good, mi lájk wiski, ervidbi lájk wiski, laa zani. Sít — ezzel felhívta a szomszédokat és a banyászókat felkeltte egy csomó pinosz gyűrt papírral.

Ágnes szeme élesen tapadt a rongyos, — Ju kot no wiski? — kérdezte az olasz asszony.

plakos bankókra. Szinte keresztülvette a tekintet, az asszony arckifejezését, amikor újratelítette a pénzt a banyászóknak.

— Sent Isten, ennyi pénz — mondogatta Ágnes egy helyben állva, amikor már az olasz asszony el is ment a hágyalmá.

— Pénz, pénz, pénz — rugott az asszony lábán a saját hangja. Rendszeresen eltorzult az arca a nagy pénzrehéggel. Eddig is kívánta a pénzt, csak egy, mintahogy mindenki vágyakozik rá, de most hogy így maga előtt látta, hogy plakos csomóban, egyszerre egy kivevte a nagy pénzéhez, mint a birtokán jött lá.

— Pénzt akarok — sikoltott benne a vágyakozás és összezsúroltatta a két kezét.
— Pénzt akarok — hörgött benne a mohóság és karmokolt a nyakához kapott.

— Pénzt akarok — dörgött fejében a kétfelől sző és két kezével belecsapott a hágyába.

— Pénzt akarok — sirta már hangosan és ledobta magát a diványra és ott fennreggett, dobogta magát, mint egy megvádolt furka, és a nagy pénzvágya miatt kiugrott az arcára és összeborzolta magát és vad, piros tüzeket gyújtott ki a szemében. Tépte már a diványt is, kapkodta a testét, fogalmat beleamart az ajkákba és körmei a bőrt szántak.

— Pénzt akarok — és keserves kínját ennek a rothadt életnek, pénzt akarok... és csunya, káromkodó szavakat mondott.

Igy talált az ura.
— Mi lelt, te asszony, tán csak nem gondolod meg? — kérdezte Jelen, ahogy meglátta a dallusár asszonyt.

Ágnes felült a diványon és idegenül, meredten nézett az ura. De összeesett magát hamar és nyögőcsélezte mondta:

— gyomorgrócsom van, — Jaj, szegénykém, majd fess egy tejt.

Sáfrány Pál kimint tért fözni és ahogyan le vasarozott ezen az estén. Az asszony nem kellett vasarozni és a test sem itta meg.

Másnap Ágnes nem tért sem az urának reggelit csinálni, pedig ez eddig még nem

történt meg. Inkább az ember főzött a feleségnek újra egy kis tésztát, az asszony megitta és utána annyit mondott:

— jó volt, de jobb egy kis pálinka lett volna bele, meg is lehetett volna. Helyrehozta volna a gyomromat.

Közeben erősen ráncsolt az ura, csak úgy a szeme szögletén. Sáfrány Pál belátta az asszony igazságát, mert hiszen maga is tudta, hogy gyomorgrócsom a legjobb a pálinka. Az jó megmelegíti a beleket és embertől egyszerre jobbak érz magát az ember.

— Blaz, jó volna, de hát mit csináljunk. Ha egyszer így meggyomorcsolt az ember szabadságát és a nyavalyás prohibíció. Azt nem lehet rá mondani, hogy itales ember voltam, de néha így hancsárkárkór bizony jó esik egy kis mérge. De hát a törvény érvényes, arról mi ugyan nem tehetünk semmit.

— Mert ha és én is tudom, hogy hát csak az felelős, hogy ugyan magukat ki hita ide, talán a presídium költött maguknak ezerszer levelet, hogy hamar gyűjjenek. Ha nem tetszik, hát csak forduljanak vissza. A miham van egy kis igazság.

Egyedül maradt Ágnes a lakásban. Sételt hezta a firkának, hogy Ágnes és herpeteg a adóhétn és valahogy dühös volt. Nem is tudta, hogy mire, kire, csak úgy dühös volt, asszonyt okánosság, talán ezért az egész keserve diéta, az csatódírt, amit csak az ember olyan szegény kitervezt a buta bizó feljelle, ostidit sehog sem akar a dolog úgy sikerül. Pedig hát mit is kíván az ember az életől? Így kis pénzt, egy kis házat, meg a hozzávaló dolgokat. Kis nyugodtságot, hogy ne kelljen folyton a garast szólni, hogy legyen rendes étel, ital, néha lehesseken valami tündes ruhát, selymet és és ennyi az egész.

— Jaj, szegénykém, majd fess egy tejt.

Sáfrány Pál kimint tért fözni és ahogyan le vasarozott ezen az estén. Az asszony nem kellett vasarozni és a test sem itta meg.

Másnap Ágnes nem tért sem az urának reggelit csinálni, pedig ez eddig még nem

történt meg. Inkább az ember főzött a feleségnek újra egy kis tésztát, az asszony megitta és utána annyit mondott:

— jó volt, de jobb egy kis pálinka lett volna bele, meg is lehetett volna. Helyrehozta volna a gyomromat.

Közeben erősen ráncsolt az ura, csak úgy a szeme szögletén. Sáfrány Pál belátta az asszony igazságát, mert hiszen maga is tudta, hogy gyomorgrócsom a legjobb a pálinka. Az jó megmelegíti a beleket és embertől egyszerre jobbak érz magát az ember.

— Blaz, jó volna, de hát mit csináljunk. Ha egyszer így meggyomorcsolt az ember szabadságát és a nyavalyás prohibíció. Azt nem lehet rá mondani, hogy itales ember voltam, de néha így hancsárkárkór bizony jó esik egy kis mérge. De hát a törvény érvényes, arról mi ugyan nem tehetünk semmit.

— Mert ha és én is tudom, hogy hát csak az felelős, hogy ugyan magukat ki hita ide, talán a presídium költött maguknak ezerszer levelet, hogy hamar gyűjjenek. Ha nem tetszik, hát csak forduljanak vissza. A miham van egy kis igazság.

Egyedül maradt Ágnes a lakásban. Sételt hezta a firkának, hogy Ágnes és herpeteg a adóhétn és valahogy dühös volt. Nem is tudta, hogy mire, kire, csak úgy dühös volt, asszonyt okánosság, talán ezért az egész keserve diéta, az csatódírt, amit csak az ember olyan szegény kitervezt a buta bizó feljelle, ostidit sehog sem akar a dolog úgy sikerül. Pedig hát mit is kíván az ember az életől? Így kis pénzt, egy kis házat, meg a hozzávaló dolgokat. Kis nyugodtságot, hogy ne kelljen folyton a garast szólni, hogy legyen rendes étel, ital, néha lehesseken valami tündes ruhát, selymet és és ennyi az egész.

— Jaj, szegénykém, majd fess egy tejt.

Sáfrány Pál kimint tért fözni és ahogyan le vasarozott ezen az estén. Az asszony nem kellett vasarozni és a test sem itta meg.

Másnap Ágnes nem tért sem az urának reggelit csinálni, pedig ez eddig még nem

történt meg. Inkább az ember főzött a feleségnek újra egy kis tésztát, az asszony megitta és utána annyit mondott:

— jó volt, de jobb egy kis pálinka lett volna bele, meg is lehetett volna. Helyrehozta volna a gyomromat.

Közeben erősen ráncsolt az ura, csak úgy a szeme szögletén. Sáfrány Pál belátta az asszony igazságát, mert hiszen maga is tudta, hogy gyomorgrócsom a legjobb a pálinka. Az jó megmelegíti a beleket és embertől egyszerre jobbak érz magát az ember.

— Blaz, jó volna, de hát mit csináljunk. Ha egyszer így meggyomorcsolt az ember szabadságát és a nyavalyás prohibíció. Azt nem lehet rá mondani, hogy itales ember voltam, de néha így hancsárkárkór bizony jó esik egy kis mérge. De hát a törvény érvényes, arról mi ugyan nem tehetünk semmit.

— Mert ha és én is tudom, hogy hát csak az felelős, hogy ugyan magukat ki hita ide, talán a presídium költött maguknak ezerszer levelet, hogy hamar gyűjjenek. Ha nem tetszik, hát csak forduljanak vissza. A miham van egy kis igazság.

Egyedül maradt Ágnes a lakásban. Sételt hezta a firkának, hogy Ágnes és herpeteg a adóhétn és valahogy dühös volt. Nem is tudta, hogy mire, kire, csak úgy dühös volt, asszonyt okánosság, talán ezért az egész keserve diéta, az csatódírt, amit csak az ember olyan szegény kitervezt a buta bizó feljelle, ostidit sehog sem akar a dolog úgy sikerül. Pedig hát mit is kíván az ember az életől? Így kis pénzt, egy kis házat, meg a hozzávaló dolgokat. Kis nyugodtságot, hogy ne kelljen folyton a garast szólni, hogy legyen rendes étel, ital, néha lehesseken valami tündes ruhát, selymet és és ennyi az egész.

— Jaj, szegénykém, majd fess egy tejt.

Sáfrány Pál kimint tért fözni és ahogyan le vasarozott ezen az estén. Az asszony nem kellett vasarozni és a test sem itta meg.

Másnap Ágnes nem tért sem az urának reggelit csinálni, pedig ez eddig még nem

történt meg. Inkább az ember főzött a feleségnek újra egy kis tésztát, az asszony megitta és utána annyit mondott:

tenadit, akármennyire igyekszik, néha telepiti is alig, dolgozik rá, a másik felét meg elcsigá padlóra, orvosa. Híman és is dolgot, de itt nem lehet, nincs egy. A banyhába meg nem veszek fel asszonyt. Pedig azt érte Sáfrányt, de még olcsó lenne a banyhába is dolgot, csakohy pénzték legyen. Mindent megint, ázsásszand minden erejét, csatidit úgy nekivágna a csak kányt annak a vacak szednek, hogy csak úgy ropogva. Mindent, mindent meg tudna lelni a pénst, hogy ő is olyan csomó bankó, dollárak bankók hordoszan a térgyrt, a hárságyában, mint a festettkézi olasz asszony. Dolgona éjfélp-pal, turnd a földet is a té körmével, úgy érte, hogy magának a szánának is nekimegne. Mert pénzét félti és úgy, irósas és hogy moha és majdnem félbőrdőn dobotta az esőt és az egy sző. Péns.

Sáfrány Pálnak ugyancsak eladt a szeme, amikor hásszjtt. Rendetlen volt a lakás, olyan, ahogy reggel elhagyta, s a reggel olyan az asztalon. Legyel másként a plakos lágyfűköl. Ott volt a földi és ki-elvágott, az asszony ruhája szerszálj és az asszony félt felbőrdő hevert a diványon.

Először megöböbent Sáfrány Pál, aztán meglejt.

— Mi van veled, te asszony, csak nem vagy beteg. Még csak az hányómérk, hogy te is megbetegedj. Nem elég egy nyavalyás a családban.

Az asszony felült a diványon és gyűlölettel nézett az ura, aki nem tudt neki elég pénzt szerezni, aki híján megöböbent dühös ember, és egy villanásra maga előtt látta Ágnes, ahogy a buzaföldön ott áll a Kiscsokora Mihály.

— Na, alig hogy betessz a lábad, mint szőrőlődd. Tán nem tetszik, hogy egy napot fekvé maradtam? Mintha maga nem eleget nyavalyásodott volna. Dobjon ki mindjárt, mert egy napra megbetegedtem.

Az ember alig tudott feladni bámulatában az igazságtalan szavakban.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

— Rinye már Ágnes, hát mi dött beléd.

Hísen és csak sajnálják, hogy meg be vagyköl. Hísen nem azért mondom, na néni csak.

— Tudom, tudom — mondta átkabodda az asszony. — Ahelyett, hogy néni mondom, na jobban tenné, ha sejtene ráncsát, hiszen látta, hogy itt kilándok, mint egy beteg kutya. Bezeg, amikor maga nyavaly, én pedig csakakká álpolom.

— Hísen segíték és rajta, belken, ha csak megmondod, hogy mit is csináljak. Hízsasom el a kompánia orvost? Hísen ha mondatd volna, hogy kompánia beteg, mánt elküldtem volna napra is.

— Nem kell nekem az orvos, nem lenne nekem semmi bajom, csak hátának egy kis pálinkát, az rendbe hozna mindegyit.

— Hát honnan szerezek és neked Amerikában pálinkát — kérdezte az ember jóakarattal.

— Honnan szerezem? Mintha blaszom nem tudná. Menjen át az olasz asszonyhoz, ad az az féljen, hogy én is sajnálják rá a pénzt. Van azoknál dögivel, oert vint is boldog-baldogban, nekik meg gyűlik a pénz maguktól. Mert azoknak van eszük. Több, mint másnak. Más csak kilándol, ok meg dik a világot, csak mégis élnek rákák a pénzt.

Az ember arra gondolt, hogy ha neki gyomorgrócsom van, itt kilándó hízásm is inkább, semhogy elmenjen pálinkát, amikor tiltja a törvény. De az asszony olyan szőkecsani dühös volt, hogy nem mert neki elmenteni.

— Honnan vegyek üveget? — kérdezte az ember és gondolta, hogy ha nincs üveg, talán nem is lehet elmenni pálinkát.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

— Magának az üveg a gondja. Nem üveg köll a pálinkához, hanem pénz. Majd ad az olasz asszony üveget, csak ne féljen, gondolja, hogy az elulazsajta a pénzt, azért, mert valaki nem úgy üveget. Több esze van annak, csak ne is féljen attól.

(Folytatás következik)

A BANYA ÉS A BANYÁSOK EGYMÁST PERELIK.

A Cleveland & Western Coal Company Franklin bányájának Stewartville, Ohioban a banyászok 20,000 dollár munkabért pereltek a társaságot.

A bíróság a banyászok pörét egyenként fogja letérgeztetni és minden egyes bányász ügyében külön fognak dönteni.

A banyászok egyikéjéről a társaság is beperelte a banyászok 10,000 dollár kártérítésére, amit állítólag azáltal okoztak, hogy többeszer ártátrák mentek, állítólag szerződésük

előre és így a társaság üzeme szűntet. Elmaradt haszonmért kártérítésért perel a társaság.

ÖNGYILKOS BANYÁSZ.

Ludwig Reinhold Crowbrow, kanadai banyász egy dynamit gyutacsot kötött a nyakára, anyitennel a belsővelécs szokták eszkoiból, aztán meggyújtotta a szénort.

A dynamit felrobbant és a szeszecselten ember fejtől lecsakított, úgy hogy azonnal szörnyet halt.

DYNAMITOS MERÉNYLET CANADÁBAN.

Az albertai szénmezők Drumheller körletében Newcastle-ban dynamitos merénylet történt.

William Hopkins bányászát hákát akart

